

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku M. D.
przy uczestnictwie M. S., C. S., Z. S. i A. S.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania M. S., C. S. i A. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 21 października 2015 r., sygn. akt Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od uczestników M. S., C. S. i A. S. na rzecz wnioskodawczyni kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie orzeczenie Sądu II instancji zostało zaskarżone skargą kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołano się na oczywistą zasadność skargi. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona, a podniesione w niej zarzuty są właściwe raczej dla apelacji, a nie skargi kasacyjnej. Kwestionuje się bowiem zwłaszcza ustalenie faktów i ocenę dowodów przez Sąd *meriti*, co w ogóle nie może być nawet podstawą zarzutu kasacyjnego. Lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi zaś oczywiście nieprawidłowego wyłożenia czy zastosowania prawa.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.